

32002F0584

18.7.2002

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 190/1

OKVIRNI SKLEP SVETA
z dne 13. junija 2002
o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami
 (2002/584/PNZ)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 31(a) in (b) ter člena 34(2)(b) te pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Po zaključkih Evropskega sveta iz Tampereja 15. in 16. oktobra 1999 in zlasti točke 35 teh zaključkov je treba med državami članicami odpraviti uradni postopek izročitve oseb, ki so po izrečni končni sodbi na begu pred zakonom, in skrajšati postopek izročitve oseb, ki so osumljene kaznivega dejanja.
- (2) Program ukrepov za izvajanje načela medsebojnega priznavanja sodnih odločb v kazenskih zadevah iz točke 37 Zaključkov Evropskega sveta iz Tampereja, ki ga je Svet sprejel 30. novembra 2000 ⁽³⁾, ureja medsebojno izvrševanje nalogov za prijetje.
- (3) Vse ali nekatere države članice so podpisnice vrste konvencij na področju izročitve oseb, vključno z Evropsko konvencijo o izročitvi z 13. decembra 1957 in Evropsko konvencijo o zatiranju terorizma z 27. januarja 1977. Nordijske države imajo enako besedilo zakonov o izročitvi.
- (4) Poleg tega so se države članice sporazumele o naslednjih treh konvencijah, ki v celoti ali delno urejajo izročitev oseb in so del pravnega reda Unije: Konvenciji z 19. junija 1990 o izvajanju Schengenskega sporazuma z 14. junija 1985

o postopni odpravi nadzora na skupnih mejah ⁽⁴⁾ (v odnosih med državami članicami, ki so podpisnice te konvencije), Konvenciji z 10. marca 1995 o poenostavljenem postopku izročitve med državami članicami Evropske unije ⁽⁵⁾ in Konvenciji z 27. septembra 1996 o izročitvi med državami članicami Evropske unije ⁽⁶⁾.

- (5) Zastavljeni cilj Unije, da postane območje svobode, varnosti in pravice, prinaša odpravo postopka izročitve med državami članicami in njegovo nadomestitev s sistemom predaje oseb med pravosodnimi organi. Nadalje uvedba novega poenostavljenega sistema predaje osumljenih ali obsojenih oseb zaradi kazenskega pregona ali izvršitve kazni omogoča, da se odpravijo sedaj zapleteni in zamudni postopki izročitve. Tradicionalno sodelovanje, ki je doslej vladalo med državami članicami, bi moralo, v območju svobode, varnosti in pravice, v kazenskopravnih zadevah nadomestiti sistem prostega pretoka pravosodnih odločitev, ki obsegajo odločitve pred izrekom kazni in pravnomočne odločbe.
- (6) Evropski nalog za prijetje, kot ga predvideva ta okvirni sklep, je na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja, o katerem je Evropski svet navedel, da je „temeljni kamen“ pravosodnega sodelovanja.
- (7) Ker cilja o nadomestitvi sistema večstranske izročitve oseb, ki se je oblikoval na podlagi Evropske konvencije o izročitvi z 13. decembra 1957, ni mogoče zadostno uresničiti z enostranskim delovanjem držav članic in ga je torej, zaradi

⁽¹⁾ UL C 332 E, 27.11.2001, str. 305.

⁽²⁾ Mnenje podano 9. januarja 2002 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL C 12 E, 15.1.2001, str. 10.

⁽⁴⁾ UL L 239, 22.9.2000, str. 19.

⁽⁵⁾ UL C 78, 30.3.1995, str. 2.

⁽⁶⁾ UL C 313, 13.10.1996, str. 12.

njegovega obsega in učinkov, laže uresničiti na ravni Unije, lahko Svet sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 2 Pogodbe o Evropski uniji in člena 5 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. V skladu z načelom proporcionalnosti, kakor je predstavljeno v slednjem členu, ta okvirni sklep ne presega okvirov tega, kar je potrebno za uresničitev tega cilja.

- (8) Odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijetje morajo biti pod zadostnim nadzorom, kar pomeni, da bo pravosodni organ države članice, kjer bodo zahtevano osebo prijeli, moral odločiti o njeni predaji.
- (9) Vloga centralnih organov pri izvršitvi evropskega naloga za prijetje mora biti omejena na praktično in administrativno pomoč.
- (10) Mehanizem evropskega naloga za prijetje temelji na visoki stopnji zaupanja med državami članicami. Njegovo izvajanje se lahko zaustavi samo v primeru resnih in nenehnih kršitev načel iz člena 6(1) Pogodbe o Evropski uniji ene od držav članic, ki jih ugotovi Svet na podlagi člena 7(1) omenjene pogodbe s posledicami, navedenimi v členu 7(2) te pogodbe.
- (11) V odnosih med državami članicami naj bi evropski nalog za prijetje zamenjal vse prejšnje dokumente o izročitvi, vključno z vsemi določbami Naslova III Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma, v delih, v katerih ta ureja izročitev oseb.
- (12) Ta okvirni sklep spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava člen 6 Pogodbe o Evropski uniji in jih izraža Listina o temeljnih pravicah Evropske unije⁽¹⁾, zlasti Poglavje VI Listine. Nič v tem okvirnem sklepu se ne sme razlagati kot prepoved zavrnitve predaje osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, kadar obstaja razlog za prepričanje, da je na podlagi objektivnih elementov, bil nalog izdan z namenom kazenskega pregona in kaznovanja osebe na podlagi njenega spola, rase, vere, etničnega izvora, državljanstva, jezika, političnega prepričanja ali spolne usmerjenosti, ali da bo oseba zaradi katerega od teh razlogov v slabšem položaju.

Ta okvirni sklep ne preprečuje, da ne bi država članica uporabljala svojih ustavnih pravil v zvezi z rednim sodnim

postopkom, svobodo združevanja, svobodo tiska in svobodo izražanja v drugih medijih.

- (13) Osebe se ne sme odstraniti, izgnati ali izročiti, kadar obstaja resna nevarnost, da bi v tisti državi osebo obsodili na smrt, jo mučili ali z njo kako drugače nečloveško in poniževalno ravnali ali kaznovali.
- (14) Ker so vse države članice ratificirale Konvencijo Sveta Evrope o varstvu posameznikov glede na avtomatsko obdelavo osebnih podatkov z 28. januarja 1981, morajo biti osebni podatki, ki se obdelajo v zvezi z izvajanjem tega okvirnega sklepa, varovani v skladu z načeli te konvencije

SPREJEL NASLEDNJI OKVIRNI SKLEP:

POGLAVJE 1

SPLOŠNA NAČELA

Člen 1

Opredelitev evropskega naloga za prijetje in obveznost njegove izvršitve

- Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.
- Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.
- Ta okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 Pogodbe o Evropski uniji.

Člen 2

Področje uporabe evropskega naloga za prijetje

- Evropski nalog za prijetje se lahko izda za dejanja, ki se po pravu odreditvene države članice kaznujejo z zaporno kaznijo ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti najmanj 12 mesecev ali, kadar sta kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti izrečena, za kazni do najmanj štirih mesecev.

⁽¹⁾ UL C 364, 18.12.2000, str. 1.

2. Naslednja kazniva dejanja, če so v odreditveni državi članici kazniva z zaporno kaznijo ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti do najmanj treh let in kot so opredeljena po pravu odreditvene države članice, so po tem okvirnem sklepu in brez ugotavljanja dvojne kaznivosti storjenega dejanja razlog za predajo osebe na podlagi evropskega naloga za prijetje:

- pripadnost kriminalni združbi,
- terorizem,
- trgovina z ljudmi,
- spolno izkoriščanje otrok in otroška pornografija,
- nedovoljena trgovina s prepovedanimi drogami,
- nedovoljena trgovina z orožjem, strelivom in eksplozivi,
- korupcija,
- goljufije, vključno s tistimi, ki ogrožajo finančne interese Evropske unije v smislu Konvencije o varovanju finančnih interesov Evropske unije z dne 26.7.1995,
- pranje denarja,
- ponarejanje denarja, vključno z evrom,
- kazniva dejanja, storjena z uporabo računalnika,
- kazniva dejanja storjena zoper okolje, prostor in naravne dobrine, vključno z nedovoljeno trgovino z ogroženimi živalskimi in rastlinskimi vrstami,
- omogočanje prepovedanega prehoda čez državno mejo in bivanja v državi,
- umor in povzročitev hudih telesnih poškodb,
- nedovoljena trgovina s človeškimi organi in tkivi,
- ugrabitev, protipraven odvzem prostosti, jemanje talcev,
- rasizem in ksenofobija,
- rop v skupini ali oborožen rop,
- nedovoljena trgovina s kulturnimi dobrinami, vključno s starinami in umetniškimi deli,
- goljufije,
- izsiljevanje v skupini ali z uporabo orožja ali nevarnega orodja,

- ponarejanje industrijskih izdelkov in prodaja takih izdelkov,
- ponarejanje in promet z uradnimi dokumenti,
- ponarejanje različnih oblik plačilnih sredstev,
- nedovoljena trgovina s hormonskimi snovmi in drugimi spodbujevalci rasti,
- nedovoljena trgovina z jedrskimi in radioaktivnimi snovmi,
- trgovina z ukradenimi vozili,
- posilstvo,
- požig,
- kazniva dejanja, za katera je pristojno Mednarodno kazensko sodišče,
- ugrabitev letala ali ladje
- sabotaža.

3. Svet lahko kadarkoli soglasno odloči, po posvetovanju z Evropskim parlamentom, kot to določajo pogoji iz člena 39(1) Pogodbe o Evropski uniji, da se seznamu iz odstavka 2 dodajo še druge kategorije kaznivih dejanj. Svet, glede na poročilo, ki mu ga predloži Komisija na podlagi člena 34(3), preuči ali je treba seznam razširiti ali spremeniti.

4. Pri drugih kaznivih dejanjih, ki niso zajeta v odstavku 2, se zahtevana oseba lahko preda pod pogojem, da dejanja, za katera je bil odrejen nalog za prijetje, po zakonu izvršitvene države članice pomenijo kaznivo dejanje, kakršnikoli že so njegovi sestavni elementi ali opis.

Člen 3

Razlogi za obvezno neizvršitev evropskega naloga za prijetje

Izvršitveni pravosodni organ države članice (v nadaljevanju „izvršitveni pravosodni organ“) zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje v naslednjih primerih:

1. če za kaznivo dejanje, na katerem temelji nalog za prijetje, velja amnestija v izvršitveni državi članici, če je ta država pristojna za pregon tega dejanja po svojem kazenskem pravu;
2. če izvršitveni pravosodni organ dobi obvestilo, da je zahtevani osebi država članica izrekla pravnomočno sodbo za ista dejanja, pod pogojem, da je v primeru izrečene kazni ta kazen že prestala ali se po zakonodaji izvršitvene države članice ne more več obsoditi;

3. če oseba, ki je predmet evropskega naloga za prijetje, po zakonodaji izvršitvene države članice zaradi svoje starosti ne more biti kazensko odgovorna za dejanja, na katerih temelji ta nalog.

Člen 4

Razlogi za fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje

Izvršitveni pravosodni organ lahko zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje:

1. če, v katerem od primerov iz člena 2(4), dejanje, na katerem temelji evropski nalog za prijetje, po zakonu izvršitvene države članice ni kaznivo dejanje; vendar se v povezavi z davki in dajatvami, carino in deviznim poslovanjem izvršitev evropskega naloga za prijetje ne zavrne z razlogom, da zakonodaja izvršitvene države članice ne odmerja enakih davkov in dajatev ali da ne vsebuje enakih pravil glede davkov, dajatev ter carinskih in deviznih predpisov kot zakonodaja odreditvene države članice;
2. kadar je oseba, ki je predmet evropskega naloga za prijetje, v izvršitveni državi članici v kazenskem postopku zaradi istega dejanja, kot je tisto, na katerem temelji evropski nalog za prijetje;
3. kadar pravosodne oblasti izvršitvene države članice sklenejo, da za dejanje, na katerem temelji evropski nalog za prijetje, ne bodo uvedle kazenskega postopka ali da bodo postopek ustavile, ali kadar je bila zahtevani osebi v državi članici za ista dejanja izrečena pravnomočna sodba, ki onemogoča nadaljnji postopek;
4. kadar sta kazenski pregon ali kaznovanje zahtevane osebe po zakonodaji izvršitvene države članice zastarala in spadajo ta dejanja v pristojnost te države članice po njenem kazenskem pravu;
5. če izvršitveni pravosodni organ dobi obvestilo, da je zahtevani osebi tretja država izrekla pravnomočno sodbo za ista dejanja, pod pogojem, da je v primeru izrečene kazni ta kazen že prestana ali se prestaja ali se po zakonodaji kaznujoče države ne more več izvršiti;
6. če je evropski nalog za prijetje izdan zaradi izvršitve zaporne kazni ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti in se v primeru, ko se zahtevana oseba nahaja v izvršitveni državi članici ali je državljan ali prebivalec te države, in se ta država zaveže, da bo izvršila kazen ali ukrep v skladu s svojim notranjim pravom;

7. kadar evropski nalog za prijetje zadeva kazniva dejanja, ki:

- (a) se po zakonodaji izvršitvene države članice obravnavajo, kakor da so bila v celoti ali deloma storjena na ozemlju izvršitvene države članice ali na kraju, ki se kot tak šteje; ali
- (b) so bila storjena zunaj ozemlja izvršitvene države članice, zakonodaja izvršitvene države članice pa ne dovoljuje kazenskega pregona za ista kazniva dejanja, kadar so storjena zunaj njenega ozemlja.

Člen 5

Jamstva, ki jih mora dati odreditvena država članica v nekaterih primerih

Za izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki jo izvede izvršitveni pravosodni organ, lahko po zakonu izvršitvene države članice veljajo naslednji pogoji:

1. kadar je evropski nalog za prijetje izdan zaradi izvršitve kazni ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, ki ju odreja sodna odločba, izrečena v odsotnosti in če zahtevana oseba ni bila osebno pozvana na obravnavo ali kako drugače ni bila obveščena o datumu in kraju obravnave, zaradi česar je bila odločba izdana v odsotnosti, se oseba lahko preda pod pogojem, da odreditvena država članica z ustreznim zagotovitvom zajamči, da bo oseba, za katero je predvideno prijetje, imela možnost zaprositi za ponovno obravnavo svoje zadeve v odreditveni državi članici in biti navzoča pri sojenju;
2. če je dejanje, za katerega je bil izstavljen evropski nalog za prijetje, kaznivo z dosmrtno zaporno kaznijo ali doživljenskim ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, se omenjeni nalog za prijetje lahko izvrši pod pogojem, da pravni sistem odreditvene države članice vsebuje določbe o reviziji izrečene kazni ali ukrepa na zahtevo ali najpozneje po dvajsetih letih, ali o ukrepu pomilostitve, za katero lahko oseba po zakonodaji ali praksi odreditvene države članice upravičeno zaprosi, da bi se taka kazen ali ukrep ne izvršil;
3. kadar je oseba, ki je predmet evropskega naloga za prijetje z namenom uvedbe kazenskega postopka, državljan ali prebivalec izvršitvene države članice, se jo lahko preda pod pogojem, da se oseba po obravnavi vrne izvršitveni državi članici, da bi v njej prestajala zaporno kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, na katerega jo je obsodila odreditvena država članica.

Člen 6

Opredelitev pristojnih pravosodnih organov

1. Odreditveni pravosodni organ je pravosodni organ odreditvene države članice, ki je po pravu te države pristojen za odreditev evropskega naloga za prijetje.

2. Izvršitveni pravosodni organ je pravosodni organ izvršitvene države članice, ki je po pravu te države pristojen za izvršitev evropskega naloga za prijetje.

3. Vsaka država članica obvesti Generalni sekretariat Sveta, kateri sodni organ je pristojen po njenem pravu.

Člen 7

Udeležba centralnih organov

1. Vsaka država članica lahko imenuje centralni organ ali, kadar tako določa njen pravni sistem, več centralnih organov za pomoč pristojnim pravosodnim organom.

2. Država članica lahko, kadar je to potrebno zaradi notranje organiziranosti njenega pravosodnega sistema, sklene, da bo(do) njen(i) centralni organ(i) odgovorni za administrativno pošiljanje in prejemanje evropskih nalogov za prijetje in za vso s tem povezano uradno korespondenco.

Država članica, ki želi izkoristiti možnosti iz tega člena, pošlje Generalnemu sekretariatu Sveta podatke o imenovanem centralnem organu ali organih. Te navedbe so zavezujoče za vse organe odreditvene države članice.

Člen 8

Vsebina in oblika evropskega naloga za prijetje

1. Evropski nalog za prijetje vsebuje naslednje podatke podane v skladu z obrazcem v prilogi:

- (a) identiteta in državljanstvo zahtevane osebe;
- (b) naziv, naslov, številka telefona in faksa in elektronski naslov odreditvenega pravosodnega organa;
- (c) dokazilo o izvršljivi sodbi, nalogu za prijetje ali katerikoli drugi izvršljivi sodni odločbi z enakim učinkom, ki sodi v okvir členov 1 in 2;
- (d) zakonska označba kaznivega dejanja, zlasti glede na člen 2;
- (e) opis okoliščin, v katerih je bilo kaznivo dejanje storjeno, vključno s časom, krajem in stopnjo vpletenosti zahtevane osebe;
- (f) odmerjena kazen v primeru končne sodbe ali predpisane možne kazni, ki jih za to kaznivo dejanje predvideva zakonodaja odreditvene države članice;
- (g) če je mogoče še druge posledice kaznivega dejanja.

2. Evropski nalog za prijetje mora biti preveden v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov izvršitvene države članice. Vsaka država članica lahko, po sprejetju tega okvirnega sklepa ali pozneje, navede v izjavi, ki bo shranjena pri Generalnem sekretariatu Sveta, da sprejme prevod v enega ali več uradnih jezikov institucij Evropskih skupnosti.

POGLAVJE 2

POSTOPEK PREDAJE

Člen 9

Pošiljanje evropskega naloga za prijetje

1. Kadar je kraj nahajanja zahtevane osebe znan, lahko odreditveni pravosodni organ pošlje evropski nalog za prijetje neposredno izvršitvenemu pravosodnemu organu.

2. Odreditveni pravosodni organ se lahko v vsakem primeru odloči, da za zahtevano osebo izda opozorilo v schengenskem informacijskem sistemu (SIS).

3. Takšno opozorilo se razpiše v skladu z določbami člena 95 Konvencije z 19. junija 1990 o izvajanju Schengenskega Sporazuma z 14. junija 1985 o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah. Opozorilo v schengenskem informativnem sistemu, opremljen s podatki iz člena 8(1), je enakovreden evropskemu nalogu za prijetje.

V vmesnem času, dokler SIS ni zmožen poslati vseh podatkov iz člena 8, je razpisan ukrep enakovreden evropskemu nalogu za prijetje, dokler izvršitveni pravosodni organ ne prejme izvornika v predpisani pravilni in ustrezni obliki.

Člen 10

Podrobnosti postopka pošiljanja evropskega naloga za prijetje

1. Če odreditveni pravosodni organ ne pozna pristojnega izvršitvenega pravosodnega organa, z ustreznimi poizvedbami, tudi prek kontaktnih točk Evropske pravosodne mreže ⁽¹⁾, pridobi te podatke od izvršitvene države članice.

2. Če odreditveni pravosodni organ tako želi, lahko pošlje po varovanem telekomunikacijskem sistemu Evropske pravosodne mreže.

⁽¹⁾ Skupni ukrep Sveta 98/428/PNZ z 29. junija 1998 o oblikovanju Evropske pravosodne mreže (UL L, 191, 7.7.1998, str. 4).

3. Če ni mogoče uporabiti storitev SIS, lahko odreditveni pravosodni organ pošlje evropski nalog za prijetje po Interpolu.

4. Odreditveni pravosodni organ lahko za pošiljanje evropskega naloga za prijetje uporabi vsako varovano sredstvo, po katerem je mogoče poslati pisne dokumente po pogojih, ki izvršitveni državi članici omogočijo ugotavljanje avtentičnosti.

5. Vse težave v zvezi s pošiljanjem ali avtentičnostjo katerega koli dokumenta, potrebnega za izvršitev evropskega naloga za prijetje, se rešujejo v neposrednih stikih med vpletenimi pravosodnimi organi ali, kjer je primerno, z udeležbo centralnih organov držav članic.

6. Če pravosodni organ, ki prejme evropski nalog za prijetje, ni pristojen za ukrepanje v zvezi z njim, evropski nalog za prijetje avtomatično pošlje pristojnemu organu v svoji državi ter o tem obvesti odreditveni pravosodni organ.

Člen 11

Pravice zahtevane osebe

1. Po prijemu zahtevane osebe izvršitveni pravosodni organ po pravu svoje države zahtevano osebo obvesti o evropskem nalogu za prijetje in o njegovi vsebini ter o možnosti soglašanja s predajo odreditvenemu pravosodnemu organu.

2. Zahtevana oseba, ki je bila prijeta na podlagi evropskega naloga za prijetje, ima pravico do pravnega zastopnika in tolmača v skladu z notranjim pravom izvršitvene države članice.

Člen 12

Pridržanje osebe v priporu

Kadar je oseba prijeta na podlagi evropskega naloga za prijetje, izvršitveni pravosodni organ v skladu z zakonodajo izvršitvene države članice odloči, ali bo oseba ostala v priporu. Oseba je lahko kadarkoli začasno izpuščena na prostost v skladu z notranjim pravom izvršitvene države članice, pod pogojem, da pristojni organ te države z vsemi potrebnimi ukrepi osebi prepreči pobeg.

Člen 13

Privolitev s predajo

1. Če prijeta oseba navede, da soglaša s svojo predajo, poda svoje soglasje in, kadar je primerno, izrecno odpoved pravici do „pravila

specialnosti“, omenjenega v členu 27(2), pred izvršitvenim pravosodnim organom v skladu z notranjim pravom izvršitvene države članice.

2. Vsaka država članica z ustreznimi ukrepi zagotovi, da sta soglasje in, kadar je primerno, odpoved iz odstavka 1 podana na način, ki kaže, da ju je prijeta oseba izrekla prostovoljno in zavedajoč se vseh posledic. V ta namen ima oseba pravico do pravnega zastopnika.

3. Soglasje in, kadar je primerno, odpoved iz odstavka 1 se uradno zapišeta v skladu s postopkom, ki ga določa notranje pravo države članice.

4. Načeloma soglasja ni mogoče preklicati. Vsaka država članica lahko predvidi v skladu z veljavnimi pravili uporabljenimi na podlagi svojega nacionalnega prava, da se soglasje in, kadar je primerno, odpoved lahko prekličeta. V takem primeru se čas od datuma danega soglasja do datuma preklica ne upošteva pri uveljavljanju časovnih rokov iz člena 17. Država članica, ki se želi zateči k tej možnosti, o tem obvesti Generalni sekretariat Sveta, ko bo sprejeta ta okvirni sklep, in podrobno navede postopke, po katerih je mogoče preklicati soglasje, in vse njihove spremembe.

Člen 14

Zaslišanje zahtevane osebe

Kadar prijeta oseba ne soglaša s predajo, kakor je navedeno v členu 13, ima pravico do zaslišanja pred izvršitvenim pravosodnim organom v skladu z zakonodajo izvršitvene države članice.

Člen 15

Odločitev o predaji

1. Izvršitveni pravosodni organ odloči, v časovnih rokih in pod pogoji, opredeljenimi v tem okvirnem sklepu, ali bo predal prijeto osebo.

2. Če izvršitveni pravosodni organ ugotovi, da podatki, ki mu jih je poslala odreditvena država članica, ne zadostujejo za odločitev o predaji, zahteva, da se mu nujno pošljejo potrebne dodatne informacije, zlasti v zvezi s členi 3 do 5 in členom 8, in lahko določi rok za njihovo sprejetje, pri tem pa mora upoštevati časovne roke določene v členu 17.

3. Odreditveni pravosodni organ lahko izvršitvenemu pravosodnemu organu kadarkoli pošlje kakršenkoli dodaten korišten podatek.

Člen 16

Odločitev v primeru več nalogov

1. Če sta dve ali več držav članic izdale evropski nalog za prijetje za isto osebo, odloči o tem, katerega od evropskih nalogov bo izvršil, izvršitveni pravosodni organ, pri tem pa ustrezno upošteva vse okoliščine, še posebno sorazmerno težo in kraj kaznivih dejanj, datume posameznih evropskih nalogov za prijetje in dejstvo, ali je nalog izdan zaradi uvedbe kazenskega postopka ali zaradi izvršitve kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti.

2. Izvršitveni pravosodni organ lahko pri odločanju iz odstavka 1 poišče pravni nasvet pri Eurojustu ⁽¹⁾.

3. V primeru navzkrižja med evropskim nalogom za prijetje in zahtevo po izročitvi, ki jo je podala tretja država, odloči o tem, ali ima prednost evropski nalog ali zahteva po izročitvi, izvršitveni pravosodni organ, pri tem pa ustrezno upošteva vse okoliščine, zlasti tiste iz odstavka 1 in tiste iz konvencije, ki se uporablja.

4. Ta člen ne vpliva na obveznosti, ki jih imajo države članice po statutu Mednarodnega kazenskega sodišča.

Člen 17

Časovni roki in postopki pri odločitvi o izvršitvi evropskega naloga za prijetje

1. Evropski nalog za prijetje je treba obravnavati in izvršiti kot nujno zadevo.

2. V primeru, ko zahtevana oseba soglaša s predajo, mora biti končna odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje sprejeta v 10 dneh po soglasju.

3. V drugih primerih mora biti končna odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje sprejeta v 60 dneh po prijemu zahtevane osebe.

4. Kadar se v posebnih primerih evropski nalog za prijetje ne more izvršiti v časovnih rokih iz odstavkov 2 in 3, izvršitveni pravosodni organ o tem nemudoma obvesti odreditveni pravosodni organ in pojasni razloge za zamudo. V takem primeru se časovni rok lahko podaljša za dodatnih 30 dni.

5. Dokler izvršitveni pravosodni organ ne sprejme dokončne odločitve o evropskem nalogu za prijetje, mora zagotoviti, da ostanejo izpolnjeni materialni pogoji, potrebni za dejansko predajo osebe.

6. Pri vsaki zavrnitvi izvršitve evropskega naloga za prijetje se morajo navesti razlogi.

7. Kadar v posebnih okoliščinah država članica ne more upoštevati časovnih rokov iz tega člena, o tem obvesti Eurojust in navede razloge za zamudo. Poleg tega država članica, ki s strani druge države članice doživlja ponavljajoče se zamude pri izvrševanju evropskega naloga za prijetje, o tem obvesti Svet, da bi se izvajanje te okvirne odločbe ocenilo na ravni držav članic.

Člen 18

Razmere do odločitve

1. Kadar se evropski nalog za prijetje odredi zaradi uvedbe kazenskega postopka, mora izvršitveni pravosodni organ:

- (a) privoliti v zaslišanje zahtevane osebe v skladu s členom 19;
- (b) ali privoliti v začasno premestitev zahtevane osebe.

2. Pogoje in trajanje začasne premestitve določita odreditveni in izvršitveni pravosodni organ v medsebojnem sporazumu.

3. V primeru začasne premestitve mora imeti oseba možnost vrnitve v izvršitveno državo članico, da bi se udeležila zaslišanj, ki so del postopka njene predaje.

Člen 19

Zaslišanje osebe do odločitve

1. Zahtevano osebo zasliši pravosodni organ, pri tem pa mu pomaga oseba imenovana po pravu države članice zahtevanega sodišča.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2002/187/PNZ z 28. februarja 2002 o ustanovitvi Eurojusta za poostren boj proti resnemu kriminalu (UL L, 63, 6.3.2002, str. 1).

2. Zaslisanje zahtevane osebe poteka po pravu izvršitvene države članice in po pogojih, ki jih v medsebojnem sporazumu določita odreditvena in izvršitvena pravosodna organa.

Člen 22

Obvestilo o odločitvi

3. Pristojni izvršitveni pravosodni organ lahko določi še drugi pravosodni organ v svoji državi članici, da sodeluje pri zaslisanju zahtevane osebe, da bi tako zagotovil pravilno uporabo tega člena in predpisanih pogojev.

Izvršitveni pravosodni organ takoj obvesti odreditveni pravosodni organ o svoji odločitvi glede ukrepov v zvezi z evropskim nalogom za prijetje.

Člen 20

Privilegiji in imunitete

1. Kadar zahtevana oseba uživa privilegij ali imuniteto v zvezi z pristojnostjo ali izvršitvijo v izvršitveni državi članici, začnejo teči časovni roki iz člena 17 šele z dnem, ko izvršitveni pravosodni organ dobi obvestilo o odpovedi privilegiju ali imuniteti.

Izvršitveni pravosodni organ zagotovi, da so materialni pogoji, potrebni za dejansko predajo, izpolnjeni, potem, ko oseba preneha uživati privilegij ali imuniteto.

2. Kadar je za odpoved privilegija ali imunitete pooblaščen organ v izvršitveni državi članici, ga izvršitveni pravosodni organ zaprosi za takojšnjo odpoved. Kadar je za odpoved privilegija in imunitete pooblaščen organ neke druge države članice ali mednarodna organizacija, za odpoved zaprosi odreditveni pravosodni organ.

Člen 21

Konkurenčne mednarodne obveznosti

Ta okvirni sklep ne vpliva na obveznosti izvršitvene države članice, kadar je zahtevano osebo tej državi izročila tretja država in kadar to osebo ščitijo tiste določbe dogovora o njeni izročitvi, ki zadevajo specialnost. Izvršitvena država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da bi državo, ki ji je izročila zahtevano osebo, nemudoma zaprosila za soglasje glede predaje te osebe državi članici, ki je odredila evropski nalog za prijetje. Časovni roki iz člena 17 začnejo teči šele z dnem, ko pravila specialnosti prenehajo veljati. Dokler država, ki je zahtevano osebo izročila, ne sprejme odločitve, izvršitvena država članica zagotovi, da ostanejo izpolnjeni materialni pogoji, potrebni za dejansko predajo.

Člen 23

Časovni roki za predajo osebe

1. Zahtevana oseba se preda v najkrajšem možnem času na dan, o katerem se dogovorita pravosodna organa.

2. Oseba se preda najpozneje v 10 dneh po končni odločitvi o izvršitvi evropskega naloga za prijetje.

3. Če predajo zahtevane osebe v časovnem roku iz odstavka 2 preprečijo okoliščine, na katere državi članici nimata vpliva, se izvršitvena in odreditvena pravosodna organa takoj povežeta med seboj in se dogovorita o novem datumu. V tem primeru se predaja opravi v roku 10 dni po dogovorjenem novem datumu.

4. Predaja se lahko izjemoma začasno preloži iz resnih humanitarnih razlogov, na primer kadar obstaja upravičen razlog za prepričanje, da bo očitno ogrozila življenje ali zdravje zahtevane osebe. Evropski nalog za prijetje se izvrši, kakor hitro ti razlogi prenehajo. Izvršitveni pravosodni organ nemudoma obvesti odreditveni pravosodni organ in se dogovori o novem dnevu predaje. V tem primeru se predaja opravi v roku 10 dni po dogovorjenem novem datumu.

5. Če je po poteku časovnih rokov iz odstavkov 2 do 4 oseba še vedno v priporu, se oseba izpusti.

Člen 24

Preložena ali pogojna predaja

1. Izvršitveni pravosodni organ lahko potem, ko se odloči za izvršitev evropskega naloga za prijetje, preloži predajo zahtevane osebe, da bi ji lahko sodili v izvršitveni državi članici ali, če je oseba že obsojena, da bi lahko na ozemlju te države prestala kazen, ki ji je bila izrečena za neko drugo dejanje, kot je tisto v evropskem nalogu za prijetje.

2. Namesto da izvršitveni pravosodni organ preloži predajo, lahko odreditveni pravosodni organ zahtevano osebo začasno

preda pod pogoji, ki jih v medsebojnem sporazumu določita oba pravosodna organa. Sporazum je v pisni obliki, pogoji pa so zavezujoči za vse organe v izvršitveni državi članici.

Člen 25

Prevoz osebe

1. Vsaka država članica, razen če uporabi možnost zavrnitve, ko se prevoz državljan ali prebivalca zahteva zaradi izvršitve kazni zopora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, dovoli prevoz čez svoje ozemlje ob predaji zahtevane osebe, pod pogojem, da je dobila podatke o:

- (a) identiteti in državljanstvu osebe, za katero je odrejen evropski nalog za prijetje;
- (b) obstoju evropskega naloga za prijetje;
- (c) vrsti in pravni kvalifikaciji kaznivega dejanja;
- (d) opis kaznivega dejanja, vključno z datumom in krajem.

Kadar je oseba, za katero je bil evropski nalog za prijetje odrejen zaradi uvedbe kazenskega postopka, državljan ali prebivalec tranzitne države članice, lahko država članica dovoli prevoz osebe pod pogojem, da se oseba po obravnavi vrne v tranzitno državo članico, da bi na njenem ozemlju prestala kazen zopora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, ki ji je bil izrečen v odreditveni državi članici.

2. Vsaka država članica imenuje organ, ki je odgovoren za prejem zahtev za prevoz s spremljajočimi potrebnimi dokumenti ter vseh drugih uradnih dopisov v zvezi z zahtevami za prevoz. Države članice obvestijo o tem imenovanju Generalni sekretariat Sveta.

3. Zahteva za prevoz in podatki iz odstavka 1 se imenovanemu organu iz odstavka 2 lahko pošljejo na katerikoli način, ki omogoča pošiljanje pisnih dokumentov. Država članica prevoza pošlje uradno obvestilo o svoji odločitvi po isti poti.

4. Ta okvirni sklep se ne uporablja v primeru zračnega prevoza brez načrtovanega vmesnega pristanka. Vendar v primeru nenačrtovanega pristanka odreditvena država članica pošlje podatke iz odstavka 1 organu, imenovanemu na podlagi odstavka 2.

5. Pri prevozu osebe, ki jo tretja država izroča državi članici, se ta člen smiselno uporablja. Zlasti za izraz „evropski nalog za prijetje“ velja, da se nadomesti z izrazom „zahteva po izročitvi“.

POGLAVJE 3

POSLEDICE PREDAJE

Člen 26

Vštevanje pripora prebitega v izvršitveni državi članici

1. Odreditvena država članica odšteje celoten čas pripora, ki je bil prebit pri izvršitvi evropskega naloga za prijetje, od celotnega časa pripora, ki ga mora oseba prestati v odreditveni državi članici po izrečenih kazni zopora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti.

2. V ta namen izvršitveni pravosodni organ ali centralni organ, imenovan na podlagi člena 7, ob predaji osebe pošlje odreditvenemu pravosodnemu organu vse podatke v zvezi s trajanjem pripora zahtevane osebe na podlagi evropskega naloga za prijetje.

Člen 27

Možnost kazenskega pregona zaradi drugih kaznivih dejanj

1. Vsaka država članica lahko uradno obvesti generalni sekretariat Sveta, da v njenih odnosih z drugimi državami članicami, ki so podale enako izjavo, velja domneva o soglasju s kazenskim pregonom, sojenjem ali priporom z namenom izvršitve kazni zopora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti za dejanje, ki je bilo storjeno pred predajo osebe in se razlikuje od dejanja, zaradi katerega je bila oseba predana, razen če v posameznem primeru izvršitveni pravosodni organ ne navede drugače v svoji odločitvi o predaji.

2. Razen v primerih iz odstavkov 1 in 3 se predane osebe ne sme kazensko preganjati, kaznovati ali ji kako drugače odvzeti prostost za dejanje, ki je bilo storjeno pred predajo in se razlikuje od dejanja, zaradi katerega je bila predana.

3. Odstavek 2 se ne uporablja v naslednjih primerih:

- (a) kadar oseba, ki ima možnost zapustiti ozemlje države članice, ki ji je bila predana, tega ne stori v 45 dneh po svoji dokončni izpustitvi ali se na to ozemlje po odhodu znova vrne;
- (b) storjeno dejanje ni kaznivo z kaznijo zopora ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti;

- (c) kazenski postopek ne daje podlage za uporabo ukrepov, vezanih na odvzem prostosti;
- (d) kadar bi bila oseba kaznovana s kaznijo ali ukrepom, ki ni vezan z odvzemom prostosti, zlasti z denarno kaznijo ali kakim nadomestnim ukrepom, četudi bi lahko ta kazen ali ukrep povzročila omejevanje osebne prostosti;
- (e) kadar se oseba, če je to primerno, hkrati s soglasjem o svoji predaji odpove pravilu specialnosti v skladu s členom 13;
- (f) kadar se oseba po predaji izrecno odpove upravičenosti do pravila specialnosti v zvezi s posameznimi dejanji, ki so bila storjena pred predajo. Odpovedna izjava se poda pred pristojnimi pravosodnimi organi odreditvene države članice in se zapiše v skladu z domačo zakonodajo te države. Odpoved se poda na način, ki kaže, da jo je oseba izrekla prostovoljno in zavedajoč se vseh posledic. V ta namen ima oseba pravico do pravnega zastopnika.
- (g) kadar izvršitveni pravosodni organ, ki je osebo predal, poda svoje soglasje v skladu z odstavkom 4.

4. Zahteva po soglasju se predloži izvršitvenemu pravosodnemu organu skupaj s podatki iz člena 8(1) in s prevodom iz člena 8(2). Soglasje se poda, kadar tudi za dejanje, za katerega se zahteva, veljajo določbe o predaji iz tega okvirnega sklepa. Soglasje se zavrne iz razlogov iz člena 3, drugače pa se lahko zavrne samo zaradi razlogov iz člena 4. Odločitev o zahtevi se sprejme najpozneje v 30 dneh po prejemu zahteve.

Za primere iz člena 5 mora odreditvena država članica dati zagotovila, predvidena s tem členom.

Člen 28

Predaja ali poznejša izročitev

1. Vsaka država članica lahko obvesti Generalni sekretariat Sveta, da v odnosih z državami članicami, ki so podale enako izjavo, velja domneva o soglasju s predajo osebe državi članici, ki ni odreditvena država članica, na podlagi evropskega naloga za prijetje, odrejenega za dejanje, ki je bilo storjeno pred predajo osebe, razen če v posameznem primeru izvršitveni pravosodni organ ne navede drugače v svoji odločitvi o predaji osebe.

2. V vsakem primeru se lahko oseba, ki je bila predana odreditveni državi članici na podlagi evropskega naloga za prijetje, brez soglasja izvršitvene države članice preda državi članici, ki ni izvršitvena država članica, na podlagi evropskega naloga za prijetje, odrejenega za katero koli dejanje, ki je bilo storjeno pred njeno predajo, in sicer v naslednjih primerih:

- (a) kadar zahtevana oseba, ki ima možnost zapustiti ozemlje države članice, ki ji je bila predana, tega ne stori v 45 dneh po svoji dokončni izpustitvi ali se na to ozemlje po odhodu znova vrne;
- (b) kadar zahtevana oseba soglaša s svojo predajo državi članici, ki ni izvršitvena država članica, na podlagi evropskega naloga za prijetje. Soglasje se poda pred pristojnim pravosodnim organom odreditvene države članice in zapiše po pravu te države. Soglasje se poda na način, ki kaže, da ga je oseba izrekla prostovoljno in zavedajoč se vseh posledic. V ta namen ima zahtevana oseba pravico do pravnega zastopnika;
- (c) kadar za zahtevano osebo ne velja pravilo specialnosti v skladu s členom 27 (3)(a), (e), (f) in (g).

3. Izvršitveni pravosodni organ soglaša s predajo osebe drugi državi članici po naslednjih pravilih:

- (a) zahteva po soglasju se predloži v skladu s členom 9 s podatki, ki jih omenja člen 8(1) in prevodom, ki ga navaja člen 8(2);
- (b) soglasje se poda, kadar tudi za dejanje, za katerega se zahteva, veljajo določbe o predaji iz tega okvirnega sklepa;
- (c) odločitev se sprejme najpozneje v 30 dneh po prejemu zahteve;
- (d) soglasje se zavrne zaradi razlogov iz člena 3, drugače se lahko zavrne samo zaradi razlogov iz člena 4.

V primerih iz člena 5 mora odreditvena država članica dati zagotovila po tem členu.

4. Ne glede na odstavek 1 se oseba, ki je bila predana na podlagi evropskega naloga za prijetje, ne izroči tretji državi brez soglasja pristojnega pravosodnega organa države članice, ki je to osebo predala. To soglasje se poda v skladu s konvencijami, ki zavezujejo to državo članico, ter z njeno notranjo zakonodajo.

Člen 29

Predaja lastnine

1. Na zahtevo odreditvenega pravosodnega organa ali na lastno pobudo izvršitvenega pravosodnega organa po pravu svoje države, odvzame in izroči lastnino, ki:

- (a) se lahko zahteva kot dokazno gradivo, ali
- (b) jo je zahtevana oseba pridobila s kaznivim dejanjem.

2. Lastnina iz odstavka 1 se izroči tudi v primeru, ko se evropskega naloga za prijete ne more izvršiti zaradi smrti ali bega zahtevane osebe.

3. Če je treba lastnino iz odstavka 1 odvzeti ali zapleniti na ozemlju izvršitvene države članice, lahko ta država lastnino, če jo potrebuje v zvezi z nedokončanim kazenskim postopkom, začasno zadrži ali jo izroči odreditveni državi članici pod pogojem, da jo ta vrne.

4. Ohranijo se vse pravice, ki jih izvršitvena država članica ali tretja stran pridobi do lastnine iz odstavka 1. Kadar te pravice obstajajo, odreditvena država članica vrne lastnino brez zaračunavanja stroškov izvršitveni državi članici takoj po končanem kazenskem postopku.

Člen 30

Stroški

1. Stroške, ki nastanejo na ozemlju izvršitvene države članice zaradi izvršitve evropskega naloga za prijete, krije ta država članica.

2. Vse ostale stroške krije odreditvena država članica.

POGLAVJE 4

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 31

Razmerje do drugih pravnih aktov

1. Brez poseganja v uporabo konvencij v odnosih med državami članicami in tretjimi državami ta okvirni sklep s 1. januarjem 2004 nadomesti ustrezne določbe naslednjih konvencij, ki se uporabljajo na področju izročitve oseb v odnosih med državami članicami:

- (a) Evropske konvencije o izročitvi z 13. decembra 1957, nje-nega dodatnega protokola z 15. oktobra 1975, in drugega dodatnega protokola z 17. marca 1978 in Evropske konven-cije o zatiranju terorizma z 27. januarja 1977, v delu, v kate-rem ta konvencija ureja izročitev oseb;
- (b) Sporazuma med dvanajstimi državami članicami Evropskih skupnosti o poenostavitvi in posodobitvi metod pošiljanja zahtev po izročitvi z 26. maja 1989;
- (c) Konvencije o poenostavljenem postopku izročitve med drža-vami članicami Evropske unije z 10. marca 1995;
- (d) Konvencije o izročitvi oseb med državami članicami Evrop-ske unije z 27. septembra 1996;
- (e) poglavja 4 naslova III Konvencije z 19. junija 1990 o izvaja-nju Schengenskega sporazuma z 14. junija 1985 o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah.

2. Države članice lahko tudi potem, ko bo ta okvirni sklep sprejet, uporabljajo veljavne dvostranske in večstranske sporazume in dogovore, če ti sporazumi in dogovori širijo cilje tega okvirnega sklepa ter pomagajo poenostaviti in pospešijo postopke predaje oseb, ki so predmet evropskih nalogov za prijete.

Države članice lahko sklenejo dvostranske in večstranske sporazume in dogovore tudi po začetku veljavnosti tega okvirnega sklepa, če ti sporazumi in dogovori omogočajo razši-ritev predpisov tega okvirnega sklepa in pomagajo še bolj poeno-staviti in pospešiti postopke predaje oseb, ki so predmet evrop-skih nalogov za prijete, zlasti z določitvijo krajših časovnih rokov, kot so tisti iz člena 17, z razširitvijo seznama kaznivih dejanj iz člena 2(2), z dodatnim krčenjem razlogov za zavrnitev iz členov 3 in 4 in z nižanjem praga, predvidenega v členu 2(1) in (2).

Sporazumi in dogovori iz drugega pododstavka nikakor ne smejo vplivati na odnose z državami članicami, ki niso njihove podpisnice.

Države članice v treh mesecih po začetku veljavnosti tega okvirnega sklepa uradno obvestijo Svet in Komisijo o obstoječih sporazumih in dogovorih iz prvega pododstavka, ki jih želijo še naprej uporabljati.

Države članice uradno obvestijo Svet in Komisijo tudi o vseh novih sporazumih in dogovorih, kakor so navedeni v drugem pododstavku, v treh mesecih po njihovem podpisu.

3. Kadar se konvencije in sporazumi iz odstavka 1 uporabljajo na tistih ozemljih držav članic ali na ozemljih, kjer je država članica odgovorna za njihove zunanje odnose, na katerih se ta okvirni sklep ne uporablja, te listine še naprej urejajo odnose med temi ozemlji in drugimi državami članicami.

Člen 32

Prehodna določba

1. Zahteve za izročitev, ki jih države članice prejmejo pred 1. januarjem 2004, bodo še naprej urejali obstoječe pravni akti o izročitvi. Zahteve, ki jih bodo države članice prejele po tem datumu, bodo urejala pravila, ki jih bodo sprejele države članice na podlagi tega okvirnega sklepa. Vendar lahko vsaka država članica, potem ko bo Svet sprejel ta okvirni sklep, v izjavi navede, da bo kot izvršitvena država članica obravnavala zahteve v zvezi z dejanji, storjenimi pred datumom, ki ga bo določila, v skladu z metodami izročitve, ki se uporablja do 1. januarja 2004. Za ta datum lahko določi najpozneje 7. avgust 2002. Omenjena izjava bo objavljena v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*. Ta se lahko kadarkoli umakne.

Člen 33

Določbi glede Avstrije in Gibraltarja

1. Dokler Avstrija ne spremeni člena 12(1) „Auslieferungs und Rechtshilfegesetz“ in najpozneje do 31. decembra 2008, lahko dovoli svojim izvršitvenim pravosodnim organom, da zavrnejo izvršitev evropskega naloga za prijetje, če je zahtevana oseba avstrijski državljan in če dejanje, za katerega je bil evropski nalog za prijetje odrejen, ni kaznivo po avstrijski zakonodaji.

2. Ta okvirni sklep se uporablja za Gibraltar.

Člen 34

Izvajanje

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za izpolnjevanje določb tega okvirnega sklepa do 31. decembra 2003.

2. Države članice pošljejo Generalnemu sekretariatu Sveta in Komisiji besedilo določb, s katerimi v svojo notranjo zakonodajo prenašajo obveznosti, ki jim jih nalaga ta okvirni sklep. Pri tem lahko vsaka država članica navede, da bo ta okvirni sklep takoj uporabljala v odnosih s tistimi državami članicami, ki podajo enako izjavo.

Generalni sekretariat Sveta sporoči državam članicam in Komisiji podatke, ki jih prejme na podlagi člena 7(2), člena 8(2), člena 13(4) in člena 25(2). Te podatke objavi tudi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

3. Na podlagi podatkov, ki jih Komisiji sporoči Generalni sekretariat Sveta, Komisija najpozneje do 31. decembra 2004 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o izvajanju tega okvirnega sklepa, skupaj z zakonodajnimi predlogi, kadar je primerno.

4. Svet v drugi polovici leta 2003 naredi oceno praktičnega upravljanja določb tega okvirnega sklepa v državah članicah in delovanja schengenskega informacijskega sistema.

Člen 35

Začetek veljavnosti

Ta okvirni sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

V Luxembourg, 13. junija 2002

Za Svet

Predsednik

M. RAJOY BREY

PRILOGA

EVROPSKI NALOG ZA PRIJETJE ⁽¹⁾

Ta nalog je odredil pristojni pravosodni organ. Zahtevam prijetje spodaj omenjene osebe in njeno predajo zaradi uvedbe kazenskega postopka ali izvršitve kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti.

⁽¹⁾ Ta nalog mora biti napisan, ali preveden v enega izmed uradnih jezikov države članice izvršiteljice, kadar je ta država znana, ali v kateri koli drug jezik sprejet s strani te države.

- (a) Podatki o identiteti zahtevane osebe:
- Priimek:
- Rojstno ime:
- Dekliški priimek, če se uporablja:
- Vzdevek, če se uporablja:
- Spol:
- Državljanstvo:
- Datum rojstva:
- Kraj rojstva:
- Bivališče in/ali znan naslov:
- Jezik(-), ki jih zahtevana oseba razume (če je znano):
-
- Opis zahtevane osebe in prepoznavna znamenja:
-
- Fotografija in prstni odtisi zahtevane osebe, če so znani in se lahko posredujejo, ali podatek o osebi, ki se jo lahko kontaktira, da se priskrbijo ti podatki ali DNA (če ob nalogu teh podatkov ni bilo moč vključiti)

(b) Odločba, na kateri temelji nalog:

1. Sklep o priporu ali pravosodna odločitev z enakim učinkom:
 - Vrsta:
 2. Izvršljiva sodba:
- Referenca:

(c) Podatki o predpisani kazni:

1. Najvišja predpisana kazen zapora ali pripora, ki se lahko izreče za obravnavano kaznivo dejanje:

.....
.....

2. Višina predpisane kazni zapora ali pripora, ki se lahko izreče za obravnavano kaznivo dejanje:

.....

Višina še neprestane kazni:

.....

.....

(d) Sodba izrečena v odsotnosti in:

— zahtevana oseba je bila vabljen osebno ali je bila kako drugače obveščena o datumu in kraju zaslišanja, kar je privedlo do odločitve v odsotnosti

ali

— zahtevana oseba ni bila osebno ali kako drugače obveščena o datumu in kraju obravnave, kar je privedlo do odločitve v odsotnosti, vendar ima naslednja pravna jamstva po predaji (takšna jamstva se lahko dajo vnaprej)

Specifikacija pravnega jamstva

.....

.....

.....

(e) Kazniva dejanja:

Ta nalog se nanaša na skupno: kaznivih dejanj.

Opis okoliščin, v katerih je bilo dejanje storjeno (so bila dejanja storjena), vključno s časom, krajem in vrsto udeležbe zahtevane osebe v kaznivem dejanju (kaznivih dejanjih):

.....

Zakonska oznaka kaznivega dejanja/dejanj in veljaven zakonski predpis:

.....

1. Če primerno, ustrezno označi enega ali več kaznivih dejanj, ki so kazniva po pravu odreditvene države članice zaradi kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti najmanj treh let, kot eno izmed naslednjih vrst kaznivih dejanj:

- pripadnost kriminalni združbi;
- terorizem;
- trgovina z ljudmi;
- spolno izkoriščanje otrok in otroška pornografija;
- nedovoljena trgovina s prepovedanimi drogami;
- nedovoljena trgovina z orožjem, strelivom in eksplozivi;
- korupcija;
- goljufije, vključno s tistimi, ki ogrožajo finančne interese Evropske unije v smislu Konvencije o varovanju finančnih interesov Evropske unije z dne 26.7.1995;
- pranje denarja;
- ponarejanje denarja, vključno z evrom;
- kazniva dejanja, storjena z uporabo računalnika;
- kazniva dejanja storjena zoper okolje, prostor in naravne dobrine, vključno z nedovoljeno trgovino z ogroženimi živalskimi in rastlinskimi vrstami;
- omogočanje prepovedanega prehoda čez državno mejo in bivanja v državi;
- umor in povzročitev hudih telesnih poškodb;
- nedovoljena trgovina s človeškimi organi in tkivi;
- ugrabitev, protipraven odvzem prostosti, jemanje talcev;
- rasizem in ksenofobija;
- rop v skupini ali oborožen rop;
- nedovoljena trgovina s kulturnimi dobrinami, vključno s starinami in umetniškimi deli;
- goljufija;
- izsiljevanje v skupini ali z uporabo orožja ali nevarnega orodja;
- ponarejanje industrijskih izdelkov in prodaja takih izdelkov;
- ponarejanje in promet z uradnimi dokumenti;
- ponarejanje različnih oblik plačilnih sredstev;
- nedovoljena trgovina s hormonskimi snovmi in drugimi spodbujevalci rasti;
- nedovoljena trgovina z jedrskimi in radioaktivnimi snovmi;
- trgovina z ukradenimi vozili;
- postilstvo;
- požig;
- kazniva dejanja, za katera je pristojno Mednarodno kazensko sodišče;
- ugrabitev letala ali ladje;
- sabotaza.

II. Podroben opis kaznivega dejanja/dejanj, ki niso zajeta v I. oddelku zgoraj:

.....

(f) Druge okoliščine, pomembne za zadevo (fakultativne informacije):

(NB: Lahko obsegajo dejstva o eksteritorialnosti, prekinitvi zastaranja ali druge posledice kaznivih dejanj)

.....

(g) Ta nalog zajema tudi zaseg in izročitev lastnine, ki se potrebuje kot dokaz:

Ta nalog zajema tudi zaseg in izročitev lastnine, ki jo je zahtevana oseba pridobila s kaznivim dejanjem:

Opis in označba lastnine ter kraj nahajanja (če je znano):

.....

(h) Kaznivo dejanje/dejanja, zaradi katerega je bila ta nalog odrejen, je kaznivo z dosmrtnim zaporom ali z dosmrtnim ukrepom, vezanim na odvzem prostosti:

— pravni sistem odreditvene države članice dopušča revizijo odmerjene kazni ali ukrepa - na zahtevo ali vsaj po 20 letih - z namenom, da se ta kazen ali ukrep ne izvršita,

in/ali

— pravni sistem odreditvene države članice dopušča uporabo ukrepa pomilostitve, do katere je oseba upravičena po zakonu ali praksi odreditvene države članice, z namenom, da se ta kazen ali ukrep ne izvršita.

(i) Pravosodna oblast, ki je odredila nalog:

Uradni naziv:

Ime in priimek njegovega predstavnika ⁽¹⁾:

.....

Njegov položaj (naziv/stopnja):

.....

Referenčna številka:

Naslov:

.....

Tel.: (klicna številka države) (klicna številka mesta) (...)

Faks.: (klicna številka države) (klicna številka mesta) (...)

E-pošta:

Kontaktna oseba, s katero se opravijo potrebni praktični dogovori o predaji:

.....

⁽¹⁾ Različne jezikovne različice bodo vključevale sklicevanje na „nosilca” sodne pristojnosti.

Kadar je centralni organ odgovoren za administrativno pošiljanje in prejemanje evropskega naloga za prijetje:

Naziv centralnega organa:

.....

Kontaktna oseba, kjer ustreza (naziv/funkcija in ime):

.....

Naslov:

.....

Tel.: (klicna številka države) (klicna številka mesta) (...)

.....

Faks.: (klicna številka države) (klicna številka mesta) (...)

.....

E-pošta:

.....

Podpis odreditvenega pravosodnega organa in/ali njegovega predstavnika:

.....

Ime in priimek:

.....

Položaj (naziv/funkcija):

.....

Datum:

.....

Uradni žig (če je na voljo)